

" כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם "

קריאה :

"ויהי דבר ה' אל יונה קום קרא אל נינה "

אזה"ק :

"כל פעם שהלב דופק דפיקה רוחנית באמת, כל פעם שרעיון חדש ואצילי נולד, הרינו מקשיבים,

כמו קול מלאך ד' דופק, נוקש על דלתי נשמתנו, מבקש שנפתח לו את פתחנו, למען יופיע אלינו בכליל הדרו. וכל מה שנפגשהו ברוח יותר משוחררה, בלב יותר טהור, ברגש יותר איתן ונערץ, בחשק יותר פנימי ורציני לאהבת היותר נשגב, היותר מכובד ומרומם, ...

בריחה:

יִקוּם יוֹנָה לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה, מִלְפָּנֵי יְהוָה; וַיֵּרֶד יִפּוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּה בָּאָה תַרְשִׁישִׁי, וַיִּתֵּן שָׂכָרָה וַיֵּרֶד בָּהּ לְבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה, מִלְפָּנֵי יְהוָה."

אייכה ? בקשת האני העצמי ?? מפחד הוא בעל התשובה שכבו אורות הצלותיו מפחד הוא העוה"ז מפני העוה"ב...

משבר:

בולע אותך לויתן !!!!

ספר בראשית פרק א

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:

(כא) וברא יי ית תניניא רברביא ית לויתן ובר זוגיה דמתעתדין ליום נחמתא

ותקח רבקה את בגדי עשו החמודות. אמרו רז"ל שהיו מעור לויתן

(א) ביום ההוא יפקד ידו בחרבו הקשה והגדולה והסזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים:

משבר מתבקש לא כעונש או גזרה אלא איבוד סדר הבסיסי במציאות כי אין דבר כזה בטחון עצמי יש
דבר כזה בטחון בה' !!!!

כי אני לא אני ואתה לא אתה אז אני ואין אתה (אם אני אני כי אתה אתה

אז אני לא אני ואתה לא אתה אבל אם אני אני כי אתה אתה אז אני אני ואתה אתה)

תפילה:

וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה, אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו, מִמְעֵי הַדָּגָה. ג וַיֹּאמֶר, קִרְאתִי מִצָּרָה לִי אֶל-יְהוָה--וַיַּעֲנֵנִי; מִבֶּטֶן שְׂאוֹל
שְׁוַעֲתִי, שָׁמַעַתְּ קוֹלִי. ד וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבֵּב יָמִים, וַנִּהְרַסְבְּנִי; כָּל-מִשְׁכָּרִי וְגַלְיָה, עָלַי עָבְרוּ. ה
וְאָנִי אִמְרַתִּי, נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגֵד עֵינָי; אֲךָ אוֹסִיף לְהִבִּיט, אֶל-הֵיכַל קִדְשְׁךָ. ו אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד-נַפְשִׁי, תְּהוֹם
יִסְבְּבֵנִי; סוּף, חִבּוּשׁ לְרַאשֵׁי. ז לְקֶצֶבִי הַרִים יַרְדֵּנִי, הָאֲרָץ בְּרִסְיָהּ בְּעֵדֵי לְעוֹלָם; וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיִּי, יְהוָה
אֱלֹהֵי. ח בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי, אֶת-יְהוָה זָכַרְתִּי; וַתּוֹבֵא אֵלַי תְּפִלָּתִי, אֶל-הֵיכַל קִדְשְׁךָ. ט מִשְׁמָרִים,
הַבְּלִי-שָׁאן--חֲסָדִם, יַעֲדֻבוּ. י וְאָנִי, בְּקוֹל תוֹדָה אֲזַבְחָה-לָּךְ, אֲשֶׁר נִדְרַתִּי, אֲשַׁלְמָה; וַשְׁוַעֲתָה, לִיְהוָה

התקטנות:

וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן-הָעִיר, וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לְעִיר; וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֶכֶה, וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצַל, עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה, מִה-יְהִיָּה
בְּעִיר. ו וַיִּמַּן יְהוָה-אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל לַיּוֹנָה, לְהִיּוֹת צַל עַל-רֹאשׁוֹ, לְהַצִּיל לוֹ, מִרְעַתוֹ; וַיִּשְׁמַח יוֹנָה
עַל-הַקִּיקִיּוֹן, שִׁמְחָה גְדוֹלָה. ז וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת, בְּעֵלוֹת הַשַּׁחַר לְמִסְרַת; וַתֵּךְ אֶת-הַקִּיקִיּוֹן, וַיִּיבֹשׁ.
ח וַיְהִי כְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ, וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרְיִשִׁית, וַתֵּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל-רֹאשׁ יוֹנָה, וַיִּתְעַלֵּף; וַיִּשְׁאַל אֶת-
נַפְשׁוֹ, לְמוֹת, וַיֹּאמֶר, טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי.

בינה תשובה שייכות אל דבר ה' :

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יוֹנָה, הֲהִיטֵב חָרָה-לָּךְ עַל-הַקִּיקִיּוֹן; וַיֹּאמֶר, הֵיטֵב חָרָה-לִּי עַד-מָוֶת. י וַיֹּאמֶר יְהוָה--
אתה חֲסֵת עַל-הַקִּיקִיּוֹן, אֲשֶׁר לֹא-עֲמַלְתָּ בוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ; שָׁבִן-לְלִילָה הִיָּה, וּבֶן-לְלִילָה אֲבָד. יא וְאָנִי לֹא
אֲחוּס, עַל-כִּי־נִוְנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה--אֲשֶׁר יֵשְׁבֶהָ הַרְבֵּה מִשְׁתִּיִּים-עֹשְׂרֵהָ רַבּוֹ אָדָם, אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין-יָמִינוֹ
לְשִׁמְאַלּוֹ, וּבְהִמָּה, רַבָּה.

מהר"ל דרוש לשבת תשובה :

ויש לשאול למה אין יום הכפורים מכפר על עבירות שבינו לחבירו. ואי משום שהיה לו לפייסו, העבירות שבין
אדם למקום נמי יעשה תשובה ויפייס המקום. ... אבל רבי עקיבא פירש דבר זה, מה שאין יום הכפורים מכפר רק
על עבירות שבין אדם למקום. ולכך אמר 'אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים', כלומר שמה שישראל
מיטהרים ביום הכפורים הוא בשביל שיש לישראל דביקות בו יתעלה כדכתיב (דברים ד') 'אתם הדבקים בה'
אלהיכם', ועל זה אמר 'אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים', כי אין מעלה יותר מזה. והוסיף לומר 'ומי מטהר
אתכם אביכם שבשמים', שבשביל שישראל הם דבקים לגמרי בו יתעלה דבר זה עצמו הוא הסרת והסתלקות
החטא מישראל, כי מאחר שהוא יתעלה לא שייך אצלו חטא מסלק החטא מן הדבקים בו.

ולכך ביום הכפורים מפני ענויי נפש והסתלקות הגופניות מישראל ואז יש לישראל דבקות בו יתעלה ודבר זה
הוא מסלק החטא מישראל.

ולכך קאמר 'מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל', כי המקוה מטהר הטמא כאשר
יתדבק בו לגמרי מבלי שום חציצה בעולם, כי המקוה לא שייך בו טומאה לכך כאשר יתדבק בו לגמרי מבלי
חציצה מסולק מן הטומאה. וכך הקב"ה מטהר ישראל כי הם דבקים בו יתעלה לגמרי מבלי שום חציצה והפרד
כלל, והוא יתעלה מסולק מן החטא ולכך ישראל טהורים על ידי הקב"ה בעצמו.

ולכך דוקא עבירות שבינו למקום שנתרחק מן השם יתעלה, השם יתעלה מכפר על ידי שישראל דבקים בו. אבל
החטא מצד חברו לא מצד השם יתעלה אין יום הכפורים מכפר, ועל זה אמר 'אשריכם ישראל', על הדביקות
הגמור הזה מבלי חציצה כלל עד שנעשים טהורים מאתו. ואשרינו ואשרי חלקנו בטהרתנו במקום טהור וקדוש
הזה, אשר לא יטוהרו בו מלאכים עליונים כאשר ידוע לחכמי בינה.